

قرآن کریم

سوره مبارکه نوح
آیه ۱۰

یک کلام حرف حساب

یک حرف را مگر چند بار باید زد؟ یا چند جور باید گفت؟ یا مثلاً چه وقت‌هایی بگوییم قبول می‌کنند؟ شب یا روز؟ آرام یا بلند؟ مخفی یا آشکار؟ این چه مرضی است که در هیچ حالتی حرف حساب را نمی‌پذیرند؟

حالا اگر حرف، یک حرف معمولی بود، بی خیال می‌شدیم؛ ولی از این یکی نمی‌شود گذشت. چون حرف خداست؟ نه! چون به درد خودش می‌خورد. کافی است بپذیرد تا آسمان برایش ببارد و مال و قدرتش بسیار شود. اصلاً همه زندگی‌اش به همین یک حرف بسته است. آن وقت این انسان احمق به جای این که تا کمر خم شود و در مقابل این حرف حساب سر تعظیم فرود آورد، مثل بچه‌ها انگشتش را می‌کند در گوشش و پیراهنش را می‌کشد روی سرش که مثلانشنود! دیوانه! خب خودت ضرر می‌کنی بی عقل!

می‌پرسید آن یک حرف چیست؟ یک جمله؛ همانی که حضرت نوح علیه السلام ۹۵۰ سال - شب و روز و آرام و بلند و مخفی و آشکار - آن را تکرار کرد:

اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

و گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او بسیار آمرزنده است. (سوره نوح، آیه ۱۰)

راستی ما چقدر بی صبریم که نمی‌توانیم برخوردهای بی خردانه این مردم را تحمل کنیم. حالا می‌شود فهمید که پیامبران چه غم و غصه‌هایی می‌خورند از کفر جاهلانه مردم. چه کشیده است حضرت نوح از نامردی این نامردمان...

